

I. kötet.

Budapest, 1886. április 18-án.

16. szám.

A rejtélyes gyorsaság.

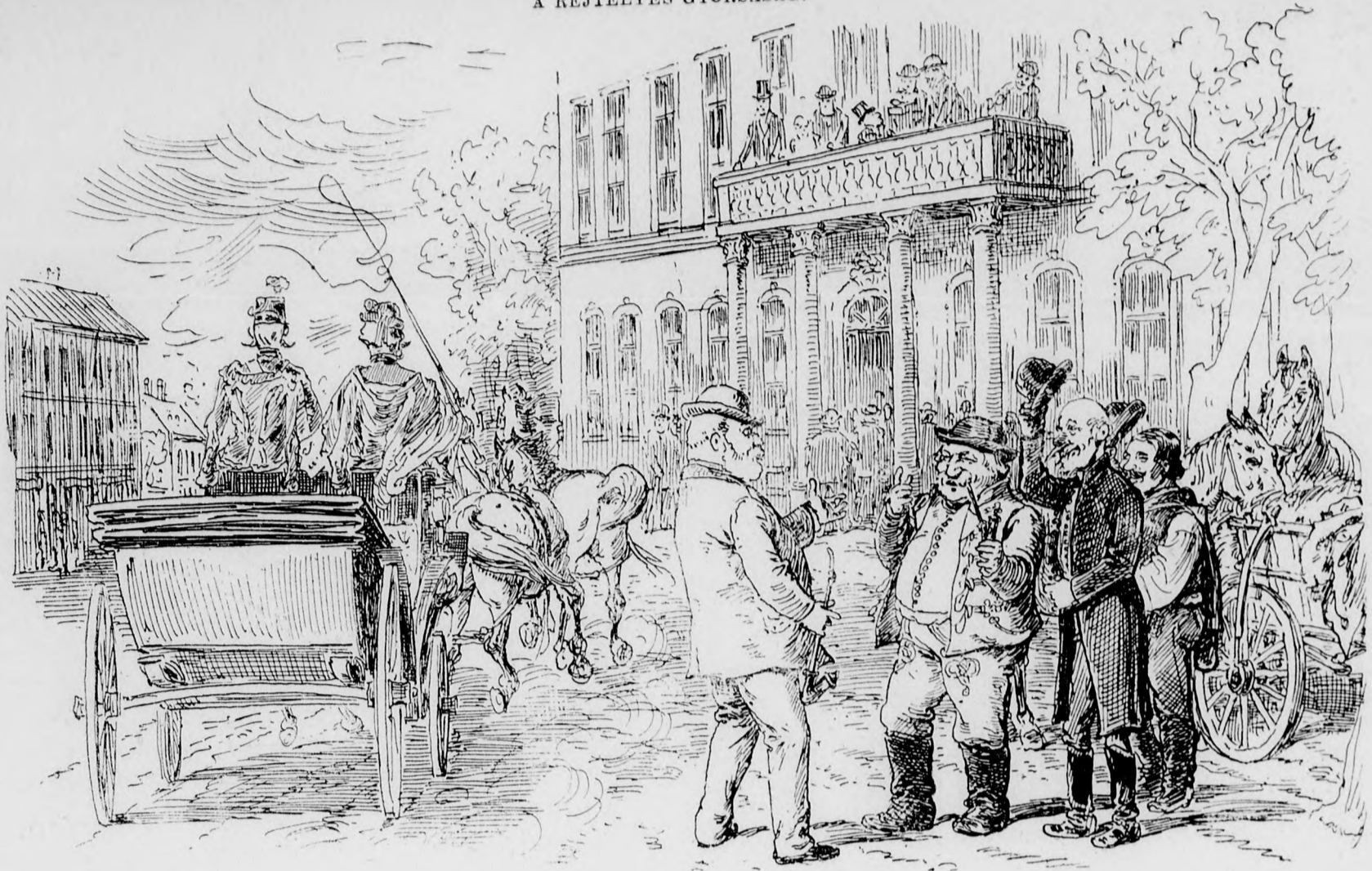

Tüzes négy sárkány röpíti az alispán hintáját a megye székhelye felé. Egy faluba érve, látja, hogy a virilista Andris gazda még nagyban csücsülget a falu borizú kántorával kastélynak is bátran beillő portája

előtt; Jancsi fia meg most fogja csak ki az öreg béressel a szénás szekérből a két igás lovat.

— Hát kend, András komám, nem jön gyűlésre Zomborba?

Egyes szám ára 16 kr.

— Ráérünk arra még! — volt András mosolygó felelete. Zomborba érve az alispán, egyenesen a vármegyeház elé hajtat, leugrik a kocsijáról és uram bocsá! — maga előtt látja András bátyát.

— Merre jött kend? hány ördög huzta a kocsiját? — s

mindenekfelett *milyen uton jött kend?* Beszéljen már, az istenért.

Nagyot huz András bátya a pipájából és így felel:

— Nem mondom meg, alispán uram, édes uramöcsém, mert hát *hogyha megcsináltatja?!?*

Egy távsürgöny-történet.

első-Magyarország egy községében lakott Dongó Péter uram, hat mérföldnyire Kassától, mint utolsó vasuti állomástól, s utrakelt kedves nejével Debreczenbe, hogy egyetlen fia, ifjabb Dongó Péter november 23-án végbemenő lakodalmán jelen lehessen.

Idősb Dongó Péter circumspectus ember és híres matematikus volt; számadásaiba (uradalmi számtartó volt) fölvette a krajczárok legkisebb törtjeit is, a távolságokat milliméterekben, a súlyokat mindig grammokban szokta kifejezni, s ha régen történt eseményekről beszélt, nem csak a napot, hanem az órát és percet is szerette czitálni. Természetes tehát, hogy most az uti terv és kiadási előirányzat a legkisebb részletekig pontosan el lőnek készítve és ennek utána meghagyatott a község legmegbízhatóbb fuvarosának Szekeres Pálnak, hogy november 24-én délután 5 óra 34 perczkor megjelenjen a kassai indóháznál,

honnan a hazatérő utasokat először a városba s másnap reggel 6 óra 14 perczkor haza fogja indítani. Ezután utra keltek.

Azonban nemcsak a hadi, de az utazási terveknek is meg van azon fátumjok, hogy közbejövő akadályok miatt néha változtatni kell rajtok; ezen nouputarem jött elő Debreczenben, hol a lakodalom 4 nappal elhalasztatott.

Idősb Dongó Péter ennek következtében távsürgönyt meneszt Debreczenből Szekeres Pál gazda számára, de pontosan számító ember lévén, el nem kerüli figyelmét azon körülmény, hogy lakása 1 mérföldnyire esvén az utolsó távirda-állomástól, a küldőnczér 80 krajczárba kerül. Semmi sem könnyebb, mint ezen 80 krajczárt legalább a felére devalválni, ha a sürgönyt nem directe Szekeres Pálnak, hanem ezen utolsó távirda-állomáson lakó jóbarátjának czimezi, ki azt per barátság 80 helyett 35 krajczárért fogja tovább küldeni.

A terv hibátlan volt, azért sikerült is, és pedig a sürgöny a jóbarátjának czimén kívül e szavakat tartalmazta: «Szekeres Pál szerdán, november 27-én délután 5 óra 34 perczkor legyen a kassai indóháznál.» Aláírva: «Dongó Péter».

A jóbarát tudta, hogy ifj. Dongó Péter Debreczenben lakik, de a szülék látogatásáról tudomása nem lévén, az ifjabbnak tulajdonította a távsürgönyt, a miért is utóbbi lepecsételve és Dongó Péter urnak czimezve, 35 krajezárnnyi küldönczdi mellett utnak bocsátotta, azon meghagyással, hogy a sürgöny igen fontos lévén, az mielőbb Dongó urnak, vagy távollétében nejeinek adassék át.

Miután pedig Dongóékat a küldöncz otthon nem találta, hiven átadta megbízatását a szomszédoknak, kik a sürgönyt kézhez véve, tanácsot tartottak fölötté. Kövér Mátyás, a tanító és a Dongó-ház intimusa, a többek közt azt tanácsolja, hogy bontassék fel a távirat, a miből aztán megtudnak valamit, a mit szükség esetén Debreczenbe lehet megsürgönyözni; ezen ajánlat visszhangra is talál a szomszédság női tagjainál, de annál nagyobb ellenkezésre Hosszu Mihály urammal, kinek mint legbizalmasabb házi-barátjának annál mérvadóbb, miután így hangzik: «Hiszen uraim! úgy is holnap reggel indul Szekeres Pál Kassára Dongóékért, ha véle a sürgönyt megküldjük, úgy holnap este már kézhez adhatja, míg ma már késő lévén, mi csak holnap reggel sürgönyözhetnénk, midőn az öregek már utban lesznek!»

Ez döntött; Szekeres Pál előczitáltatott és neki meghagyatott, hogy a táviratot, mely igen is fontos, zsebében ne felejtse, hanem rögtön átadja.

Szekeres Pál gazda másnap reggel utnak indul és kellő időben pontosan ott van a kassai indóházánál. Csak hogy pasazsérjai meg nem érkeznek; talán elkéstek a vonatról — gondolja magában — és nem sokat busulva, behajt a városba, hogy ott Dongóék kontójára egy liter bort megigyék. Hűségesen kompareál másnap a reggeli vonathoz s nem hiányzik azután sem, valahányszor Debreczenből

vonat érkezik, de mind hiába, a kiket ő vár, meg nem érkeznek.

Harmadnapra — november 26-án — már Pál gazdának nem annyira béketűrése, mint hitele volt fogyatékon, s fölkereste Dongó ur valamennyi ismerőseit, kikhez nem egyszer hozta őt faluról szekeren, s elpanaszolva bajait és aggodalmait, kieszközölt magának annyi hitelt, hogy a vendéglőst, kinél szállásolt, kielégítse, és kétségbe esve a fölött, hogy Dongóék még valaha Kassára érkezzenek, nov. 26-án, miután az esti vonat sem hozta elő őket, haza indult. Kinyugodott paripái vigan ügettek haza felé, de beesteledvén, Szekeres gazda jónak találta a féluton eső községben tölteni az éjszakát. Itt mindenek előtt azon tapasztalást tette, hogy a bor sokkal gyengébb minőségű a kassainál és talán ez volt részben oka annak, hogy éjjel azt álmodta, miszerint az ő pasazsérjai másnap a reggeli vonattal megérkeztek és őt az indóházánál nem találták, a mi fölött aztán Dongó uram végtelenül föl volt indulva.

Ez épen nem volt valószínűtlen, s mivel meg is lett álmodva, Pál gazda nem tudott jobbat kigondolni, mint hogy másnap — nov. 27-én — korán reggel vissza indult Kassára é: egyenesen az indóházhoz hajtott. De ez uttal ő késett el néhány perczel és ott senkit sem találva, ismét bejárta a vendéglőket és ösmerősöket, kitudandó, hogy Dongó ur és neje hová szállásolták be magokat: miután Pál gazdát az indóházánál nem találták.

De bizony ismét hiában járt Pál mindenütt, az ő pasazsérjairól nem tudott senki semmit. Már erre aztán a béketűrése is elfogyott és mivel minden előjel egy tartós esőnek beálltára mutatott, nehogy ismét utközben reá esteledjen, ezuttal még délelőtt haza utazott, 27-én.

Tudjuk, hogy ezen november 27-ike volt a Dongó házaspárnak táviratilag jelzett megérkezési napja, azért nem is csodálkozhatunk azon, hogy az esti 5 óra 34 perczkor pontosan meg is érkezett Kassára, de annál inkább csodálkoztak a fáradt utasok, midőn a másként pontos és megbízhatónak ismert fuvarost ott nem találták.

Boszuságukat növelte a szakadó eső, melyben keresésére indultak; de nem kevésbé nőtt álmélkodásuk, midőn mindenütt azon választ kapták, hogy 4 nap óta keresi őket egy mámoros fuvaros, távsürgönnnyel kezében, melynek a legnagyobb fontosságot tulajdonítja.

Az utasok rémulve néznek össze, az egészből semmi egyebet nem értve, minthogy itt nagy dolognak kellett történni. A Pál gazda rendes vendéglőjébe küldenek, honnan azon fölvilágosítást kapják, hogy ott volt ugyan a keresett, s egy nagyon fontos távsürgönyt tartott folytonosan kezében, de ma délelőtt azzal együtt végleg haza indult.

A szegény utasoknak jól esett volna az éjen át Kassán megpihenni, a mint az föl is volt véve az utazási tervbe; de mit rejthet az a távsürgöny, melynek az egész világ oly igen nagy fontosságot tulajdonít? Erre a kérdésre a kombinációk egész legióját idézték föl s a következte-

tés az volt, hogy itt nem marad egyéb választás, mint rögtön fiakert fogadni s még ez éjjel haza utazni.

Ugy is lőn; nagy nehezen találkozott egy bérkocsi, aki husz forintért erre vállalkozott, s a folytonos eső és derengő sötétség nem akadályozta meg az utasokat utközben, hogy azon végzetes távsürgöny mibenlétét találgassák; de alig egyeztek meg néha keserű vitatkozás után egy valószínűségben, a midőn egyik vagy másíknak szüntelenül izgatott képzelőtehetsége ismét új kombinációt állított föl. A sok vitatkozásnak azonban megvolt az az egy jó oldala, hogy a mellett az idő haladt és elülték az unalmat. Végre reggel 4 óra 32 perczkor szerencsésen haza érkeztek s első teendőjük volt átfázott és törődött tagjaikat nyugalomba tenni, meghagyni a szolgálonak, hogy reggel 8 óra 12 perczkor — néhány órát csak kell az embernek ilyen strapáció után pihenni — Szekeres Páltól a távsürgönyt hozza el, azután a gyertyát eloltják és alusznak.

De e közben Szekeres Pálnak nincs nyugta. Alig tudta meg reggel 5 órakor, hogy Dongó uramék megérkeztek, rögtön kapja magát oda siet és az épen szunnyadni kezdő öregeket álmaikból fölverve, diadallal adja át a távsürgönyt. Dongó Péter gyertyát gyújt és előkapva szemüvegét, mohón kezd olvasni.

— Olvasd hát fenhargon! — mondja türelmetlenül Dongóné. Dongó azzal felel, hogy a sürgönyt nagy mérgesen darabokra szakítja, azután felkapja a gyertyatartót s nem tudja, hogy Szekeres Pálnak vagy önmagának vágja fejéhez? Azért középutat választ és gyertyástól együtt földhöz vágja azt.

Sötétben minden tableau egyforma lévén, annak leírásával nem foglalkozunk.

Utolsó kérelem.

Halálos ágyán fekszik a földesur. Az orvosok tanácskoznak, — ezt is, azt is próbálgatni szeretnék a beteggel.

— Uraim, — szól egyszer a beteg, — tegyenek velem, a mit akarnak, csak azt az egy szívességet kérem önöktől, hagyjanak természetes halállal mulni ki!

Az obsitos.

Huszár. Marzi bácsi, volt e kigyelmed katona?
Öreg Peták Marzi. No meghiszem! *Csikó Péternél* (Cicopieri ezred) nyolez esztendeig szolgáltam, aztán *czokitáltak* (zugetheilt) a *szanaszét-kompániához* (sanitét), aztán pedig valék két évig *krámfutter*. No ugy-e?!

Ki mondott nagyobbat?

Egy nagyokat mondó fiatal ur társaságban azt állította, hogy ő oly gyorsan tánczolt a mult bálban, hogy még a zene hangja sem érte utól.
 — Az semmi! — szólt rá egy másik. Én ugyanakkor láttam a csárdást egy rendezőtől oly rezgősen tánczolni, hogy a rezgések száma a 16-ot meghaladván, lába hangot adott!

Szél érte.

Kisasszony. Bizony Juli, meghalt Geriné ténsasszony!
Szobaleány. Jézus Istenkém! Az a derék, kövér asszonyság! Ugyan mi baja lehetett?
Kisasszony. A szél érte tegnap!
Szobaleány. Lám, lám! Ugy-e bizony az a nagy zivatar érte, a mi tegnap olyan nagyon fujt!?

Darwinizmus.

Hogy lesz az alizarinból bankdirektor?

Fogas kérdés a bibliából.

— Minek hitták *Izsákot* gyermek korában?

— *Izsáknak!*

A berugott.

A Simi gyerek bevált katonának, s e fölötti bujában leitta magát a sárgaföldig.
 Jelentik a gyerek apjának, hogy a Simi nagyon berugott.
 — Nü, — szólt a táte — aztán ki rugta ütöt oljan nagyon be?

Nevető fejfák.

E poros hantok fedik itt
 János Pál ur tetemeit,
 Aludna, de nem tud békével,
 Mert együtt fekszik ő nejével.

E sirra nézzetek
 És sirjon szemetek,
 Mert itt nyugszik Péter.
 Ki meghalt e télen;
 Hogy hányadik évben,
 Ott van a sir képen.

Itt nyugszik a tehenecke,
 Tehenes Jóska gyermeke.
 Ezt az Isten nem engedte,
 Hogy tehén legyen belőle.

Idyll.

sendes tükrén a tónak,
Holdsugaras mezőn,
Lejt könnyedén a csónak,
Csapkod az evező.

Ifjával a csónakban
Tündéri lányka ül,
Térd térdet ér, megdobban
Az ifju sziv s hevül.

Oly lágyan fútt a szellő,
Mélán sütött a hold,
Körül a városerdő,
Tavasz díszébe' volt.

Oly kábitóan szállnak
Az édes illatok,
Mint bűvös-bájos álmak —
Locsesantak a habok.

Oly kéjesen himbálva
Fut csónakuk tovább —
Mélyen alatt az árba'
A csillagmyriád.

S oly édesen a lánynak
Esd ifja legkivált,
Hogy ah, ellent nem állhat
Szegény! — elszundikált.

Vásárhelyi.

Csak kis kutyát.

Kis fiu. Nagyapa, én ugy szeretem a kutyát!

Nagyapa. (A kutyát utánozva.) Au, au, au!

Kis fiu. Ej! nem olyan nagy, öreg kutyákat mint nagy-
apa, hanem szép kis kutyákat!

Nyolcz nap ide, nyolcz nap oda.

Virágvasárnap előtti szombatn hajnalig mulatott a plebános ur, meg a mester ur, s jól beszédvén az isten áldásából, bizony-bizony még a mise sem ment úgy, mint máskor, s mise végével elénekli a tisztelendő ur: «Feltámadt Krisztus ez napon! Alleluja!» — a mi pedig egy héttel később, husvét vasárnapján mondandó el.

A mester észrevette a tévedést; de mit csináljon, most már ő neki is felelnie kellett rá. Felelt is, hogy papja észre térjen s ne folytassa tovább. Azért a szokásos felelet helyett orgona-kisérettel oda mondja: «Nyolcz nap ide, nyolcz nap oda, alleluja.»

Évek multával mester uram valami véletlen szerencsétlenség folytán olyan ártatlan bünbe keveredett, a miért aztán a törvényszék elítélte nyolcz napi fogházra, csupa kénytelenségből, mert hát nagyon rászolgált a törvény.

Épen midőn a legfőbb bírósági ítélet kihirdetésére volt megidézve, találkozik vele a bíróság székhelyén a vendéglőben egy ismerőse, ki ez esetről semmit sem tudott.

A szokásos üdvözlés és örvendezés után megkérdi a jóbarát:

- Hát te hol jársz itt?
- A büntetőtörvényszékhez vagyok idézve holnapra.
- Tanunak? — kérdi a gyanutlan jóbarát.
- Nem bizony, el vagyok ítélve.
- Az ördög elviheti, aztán mire vagy ítélve?
- Nyolcz napra.
- No, tudod pajtás, — vigasztalja a jóbarát, — nyolcz nap ide, nyolcz nap oda, alleluja!

Szarvas Gedeon urnak csinos kis felesége volt s ezt Himpellér ur is észrevette, s tüzesen udvarolt a szép asszonynak titokban. De a férj sejtván valamit, egy délután beállit feleségéhez s mondja, hogy a kaszinóba megy s csak estve jön haza. El is ment, de negyed óra mulva vissza jön s belépve a szobába, mit lát? Himpellér térden áll a felesége előtt, s kéz kézben, megrémülve néznek a férjre, ki csendesen odább sétál és kimegy a másik ajtón.

Később dühösen beszéli el az esetet barátjainak egészen odáig, a míg belépett a szobába s meg látta a tableaut. Ekkor már fel lévén izgatva a társaság tudvágya, mohón kérdezik:

— Hát aztán mit csináltál?

Szarvas Gedeon méltóságteljes megvetéssel felel:

— *Lefőztem, s ott hagytam őket!*

Egy leszólt munkatársunk.

Menyus bácsi, ki az «Urambátyám»-ba meg szokta írni mulatságos ötleteit, az efélét néha kisebb körben is el szokta mondani a hatás kipuhatolása végett, aztán küldi be «Urambátyám»-nak.

Valami ilyenfélét elmondott egyszer egy jó barátja házánál, hová az «Urambátyám» is jár. Utána való héten, a mint a lap a postáról megérkezik s az asszony elkezd olvasni, egyszer csak oda szól férjének:

— Ni, honnét szedi az az élheteretlen Menyus bácsi a vicezeit! Itt van az «Urambátyám»-ban, a mit a multkor elmondott!

Miért sir?

Ozsonnára invitálta a postamesterné a komaasszonyát, a jegyzőné. Az ő egyetlen fiát, az aranyos kis Pali gyere-

ket csak nem hagyhatta otthon, mert az akkor agyonsirja magát. Elvitte hát azt is.

A keresztmama csaknem úgy tömte bele a Pali gyerekekbe azt a sok fain süteményt, de mind ennek daczára a mi Palink egyszer csak elrija magát.

— Miért sirsz, édes fiam? — faggatta az anyja.

— Mert már nem tudok többet enni.

— Hát tégy a zsebedbe! — szólt a keresztmama.

— De már az is tele van ám!

Népszámláláskor.

— Neve?

— Zöngeffy Tihamér.

— Foglalkozása?

— Hegedü-virtuóz leszek!

Hamar a doktorért.

(Igaz történet.)

— Nos, mi bajod van, János?

— Nagy baj van, nagyságos uram! A Jámbor nem tud megcsikózni!

— Tyhű, pedig ötszáz forintos csikóm bánna! Rögtön fogjatok be, Nyitrára megyünk a német kursmidért; a Pista gyerek velem jön, kend meg ügyel addig a telivér kanczára.

A kocsi nemsokára előáll s Lőkös Bálint birtokos a három mértföldnyi utat alig ötnegyed óra alatt teszi meg. A mint beér a városba, a kaszinó előtt leszáll és küldi kocsisát az állatorvoshoz, hogy menten hozza, mert rögtön indulnak a pusztára.

Számos barátja üdvözli Lőkös Bálintot a kaszinóban. Elmondja baját, s hogy addig is, míg az állatorvos előjön, meg ne unja a várakozást, egyik barátja három parti pikére szólítja fel. A második parti végén jelentkezik az állatorvos, fülig bundába burkolva.

— Üljön csak le, Schmidt barátom, egy perczre ide mellém! Csak a kikötött harmadik partit végezzük el s azután sietünk haza. Mert csakugyan nagyon rosszul van a Jámbor.

Az állatorvos letelepszik Lőkös ur mellé s nyugodtan várja a játszma végét. A harmadik után következik még egy

HAMAR A DOKTORÉRT.

utolsó, no még egy legutolsó, de ez aztán kidobatas terhe mellett. Vége azonban csak nem akar lenni. A termotes állatorvos erre, történetesen a fütött kályha mellé kerülvén, kigombolja a bundáját. A partiknak nincs vége-hossza. Állatorvos urat a melegtől a guta környékezi.

— Mindjárt megyünk, csak még ezt az egy pártit! — biztatja Lőkös ur.

— Akkor, kérem, levetem a bundámat.

— Azt ne tegye, hisz ugyis indulunk! Igyék addig egy feketét vagy egy theát.

— Megvirradt. Lőkös Bálint elvesztett vagy ötven partit, pointját ötven krajezárjával; szegény állatorvossal megitatott vagy tizenkét feketét, de a bundát nem volt szabad levetnie, mert minden perczben indulófélben voltak. Mikor aztán a revanzsirozásra már nem volt kilátás, abbahagyták a játékot.

— De most már menjünk! — s toltta maga előtt az állatorvost.

A lovak, melyek délutántól egész éjszakán át ott kint fáztak, kiéhezve száguldtak a könnyü kocsival hazafelé. A mint megérkeznek, rohannak az állatorvossal az istállóba, hol az öreg kocsis az időközben kimult 3000 forintos kancza mellett szomorkodva áll.

A mély csendet az állatorvos szakítja félbe:

— Bizony kár a szép állatért! Ha csak két órával előbb érkezünk meg, megmenthettem volna!

Lőkös ur nagyot sohajtva, szó nélkül hagyja ott az istállót, az állatorvos pedig egykedvűen visszahajtat Nyitrára.

Másnap néhány sor kíséretében a következő számlát küldi be Lőkös Bálint urnak:

Két órai mulasztásért	5 frt.
Nyolcz órai izzadásért	25 frt.

— Mégis becsületes ember ez a Schmidt, ha német is! — jegyzé meg Lőkös ur. És nem fizette ki a számlát.

A gyermekszobából.

Dada. Miczike, a gólya két kis babát hozott a mamának.
Miczike. Melyiket tartja meg a mama?

Ráismert.

Az öreg asszony levelet kapott. Olvasni nem tudván, átviszi szomszédjához, a ki szintén nem vitte többre az iskolában a betűzésnél. Nehezen ment tehát a levél olvasása. Midőn két-három szót nagy nehezen kislabizált belőle a szomszéd, fölsóhajt az öreg mámi:

— Tudom már, a levél Pista fiamtól jön, mert az is mindig ilyen akadozva beszél!

A csattanós.

— Ejnye, babám! de csinos vagy, eszem a szentedet! nem lennél az én szeretőm?

— Volnék biz én.

— Lennél, tubiczám! Adj hát egy csattanósat.

— Szívesen, melyik tenyeremmel?

Mit kiált Gecsén a bakter?

Aratói voltak Tarró Péternek, Gecse község egész szeszios gazdájának.

Egyik este észreveszi, hogy elfogyott a pálinkája, pedig benne volt a szegődségben, hogy fölöstökökre minden aratónak egy verdung pálinka dukál.

Mit csináljon? Hogyan szaladjon be ilyen fáradtan Pápára? Hiszen mire oda ér, minden bolt be lesz zárva. Annyira meg nem alázhatja magát, hogy maguk tulajdon zsidajától hozasson; mit szólna a világ, hogy a gazdag Tarró itt helyben vesz pálinkát!

Ha hajnalban jókor elindulna, hát fölöstökömgig megfordulhatna. De hátha nem ébred föl?

Megvan. A harmadik szomszédban lakik Tani bácsi, a falu baktera, megkéri azt. Fölkelti az őt, a mikor tetszik.

Ugy is lett. Két óraker éjjél után oda áll Tani bácsi az ablak alá, s harsány hangon kiált:

*Éjjél után óra kettő,
Tarró Péter keljen kee fö!
Siessen kend be Pápára,
Fáin törköly pálinkára.
Dicsértessék a Jézus Krisztus!*

Erős természet.

Orvos. (A beteghez.) Ime, én előirtam egy orvosságot, mely bizonyára használni fog; csak hogy nagyon kellemetlen. Tűrhet ön valami kiállhatatlant?

Beteg. (A szolgálóhoz.) Jancsi, hívd be csak a feleségemet, hadd lássa az orvos ur.

Alapos fölvilágosítás.

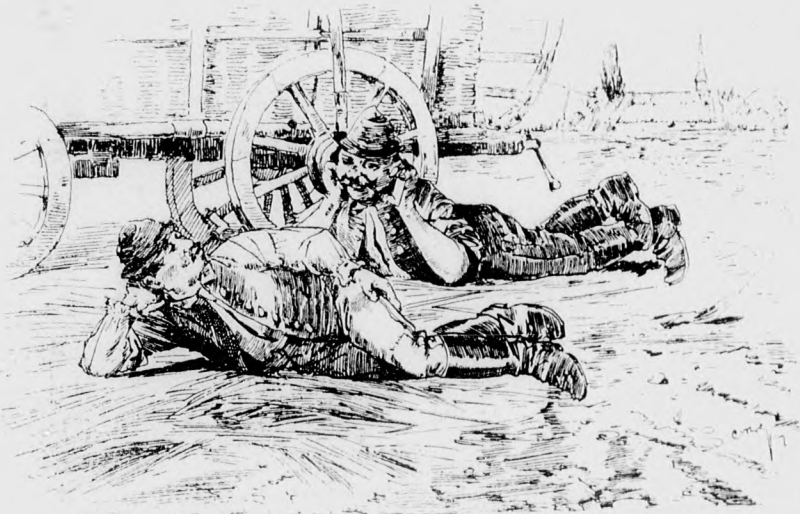
— Édes házmester ur, egy szívességre kérném . . .
(Egy forintot nyom a markába.)

— Oh, kérem, kérem! mivel lehetek szolgálatára uraságodnak?

— Éppen az imént jött ki e házból egy igen csinos nő; mondja meg nekem, ki az és hányadik szám alatt lakik?

— Az, kérem alássan, az én feleségem!

Dicsekedés.

Nagyot ásít egyik «koplalós», a kit épen fuvarba hívtak, — de nem ment (koplalósnak hívják Szabadkán a munkabérre megalkudni nem tudó s inkább a piaczon elácsorgó «munkásokat»), s illetéknép szől mellette heverő társához:

— Bizony rest vagy te, Mátyás!

Mátyás szemére huzza kalapját és kisvártatva visszamordul:

— Hát még a bátyám, Ferencz!

A lenyirt bajusz.

Lenyirta a bajuszát töből az ugodi mester bérese.

— Mi jutott eszedbe, János? Miért tetted ugy csuffá magadat?

— Hát én keresem a kenyeret, aztán mégis ez egyék először a levesből?

Privadiner-kétszerkettő.

Kapitány. Hány ujja a Waffenroknak?

Privadiner. Hát három, kapitány uram.

Kapitány. Szamar, hogy lehessen az?

Privadiner. Hogy ne lehetne? — a két ujja, meg a hátujja!

Szeghalom, K. I. Hamiskás a dilemma az előszóban: hogy ha nincs hozzá bizodalunk, hát nem is vagyunk kénytelenek elolvasni! Mégis elolvastuk s a szerzőjének és íródiákjának előlegezett bizalom nem esalt. Jönnek valamennyien, képekkel pedig.

V. E. Félteuzat vers! Még sem teuzat munka. Apránként sorra kerülnek. — Zs. J. Veterán adomák, egy kalap alá erőszakolva, obsitot kapnak. — Vadkert, M. M. A történetek jó tollal vannak írva, olvastatják magokat; Urambátyám szivesen látja és visszaadja látogatásait. — Szombathely, M. I. Az ujszülöttek is épkézláb ötletek, jönnek; csak a híres tokoresi bor hatását kellene a végén rettentőbben jellemezni. — N.-Várad, B. E. Kitünő népies humor s elbeszélői ügyesség. Illusztrálva adjuk; szivesen vesszük. — N.-Kanizsa, H. B. A mű fordítása régi, a föliratok közül az első följegyzésre méltó. — Temesvár, K. L. A lévai krónikák kitünő; rajzokkal kísérik. Az adoma olyan régi, hogy szinte új. — Szilágy-Cseh, B. M. Szép vers, igaz is, hanem fiatalabb hősnőt kérünk. Urambátyám csak borban becsüli a vénet, de heroinákban nem. A «téritő» kissé tendentiosus, a mitől szinte fázunk, a furesa deputatio sorra kerül, különösen ha bátorságot nem veszve, újabb küldeménynel örvendeztet meg. — Csicsó-Keresztur, T. M. A történeti adomatárért köszönet, nagyon jó lesz ez ellenőrzésül, nehogy oly kéziratot találjunk valamelyik tulbuzgó munkatársunktól hozni, a mi már ebben napvilágot látott. Az eredeti kutatás eredményét annál jobban várjuk. — Nyitra, C. Sikerült, bekerült. — R-x. Az «érett-ségi bizonyítványt» nem eresztjük át; készüljön újabb vizsgát tenni. — Zombor, D. D. Apróságai jó részt jók, folytassa. — Severus. A vaj adoma bőjtös egy kicsit, jobb komedeneziát vár Urambátyám. — N.-Várad, Y. Z. Az első adomáé a jövő, a második a múlté. — Vincze páter. Versben és prózában jól papol, adjuk. — Morosus. Vettük, legközelebb. — Pozsony, ör. P. Urambátyám örül a kortársnak, a ki a patriarchalis idők élményeit ily eredeti zamattal beszéli el. Csak minél többször hajtasson be portánkra az öt krajczáros fiakkeren. — Bpest, K. J. Jók, jut belőlük mindkétfelé. — Fa Vella. A kupaktanási határozat kodifikáltatik. — Bpest, K. S. Az apróságot adjuk. — M-quis. E küldeménynek is jön a java. — Zombor, B. F. Kályha, kasztlis és kőszent históriák beválnak. — Szeged, S. I. A mi megjelent, megjelent, mondja P.látus. De pedig jó, tehát küldjön újat. — Eger, B-k. Az apró közlemények közt több jó van. Örülünk a minoritarum gentium munkatársnak. — Munkács, Sz. I. A szombathelyi anekdota antidiluvianus. Ujkorszakbélit kérünk. — Több kéziratrol térszúke miatt a jövő számban.

A mult előtti számban közölt «Rejtélyes régiség» megfejtése: «Kukoricza édes málé.»

Felölös szerkesztő: Bartók Lajos.

Franklin-Társulat könyvnyomdája, Budapest, egyetem-u. 4.

(A képek WEINWURM A. műintézetében készülnek.)

HIRDETÉSEK.

Kövér: Látom komám rosszul néz ki, mi baja?
Olyan sovány a szél is majd elfujja.

Sovány: Oda vagyok, *gyomorhurut* a bajom,
Kinoz folyton ez a régi fájdalom.

Kövér: Eb a lelke mért nem segít hát magán,
Van orvosság eme bajra is talán!

Sovány: Megpróbáltam mindent már az ég alatt
Orvosságot nekem csak a sír adhat.

Kövér: Téved komám, én is tavaly így voltam,
Volt orvosság és én el nem patkoltam.

Sovány: Mondja meg hát kedves komám mit használt,
Hogy kigyógyult, s ilyen szép kövérré vált?

Kövér: *Andrássy-út nyolczvanhat szám Szalády*
Ott a segély forduljon hozzá bárki,
„*Hungária-kávé*” neve e szernek,
Segített már ez hej, de sok ezernek.
Gyomorhurut, rossz emésztés, főfájás,
Gyomor-, bél- és fejfőrcs vagy ha a hányás
Kinozza, emésztí szívbaj s aranyér
Ez segít, nem adná sok száz aranyér
Ezt ajánlom, ezt használja imáron
Kap egy kilót egy forint husz krajczáron.

Sovány: Köszönöm komám tanácsát a sok jót,
Megyek oda rögtön s veszek egy kilót.

Kincsem-sorsjegy

á 1 ft 11 sorsjegy 10 ft
csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. || 4788 pénz-nyeremény

A magyar lovar-egylet
sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. szám.

Ferencz-csatorna részvény-társulat.

HIRDETMÉNY.

A Ferencz-csatorna részvény-társulat 1886. évi május 27-én,
d. e. 10 órakor, hivatalos helyiségében, Thonet-udvar, I. em.

XIV. rendes közgyűlését

fogja megtartani, mire a t. cz. részvényesek ezennel tiszte-
lettel meghívotnak.

Tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1885. évi üzletről, s a mér-
leg és zárszámadások előterjesztése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése az 1885. évi mérlegről
és számadásokról.
3. A felügyelő-bizottság egy tagjának és egy póttagjának
megválasztása.

Budapesten, 1886. évi április hó 9-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

MOHAI **ÁGYNES** FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdusabb

SAVANYUVIZE

kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál,
s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló
bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló
figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása
és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

Az 1885. évi elszállítás **1,800.000** palaczk.

Folyton friss minőség készletben a főraktáron

Édeskuty L. m. kir. udv. szállító,
Erzsébet-tér 7. szám.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Idényi ujdonság!

Nemes-sapkák

és

Bianka-alakuak

diszítve, csipkéből a legdivatosabb színekben 2.50, 3.—, 3.50,
4.50, 6 frttól egész 8 frtig. Szalmakalapok a legujabb alak-
ban és minden színben, valamint minden másnemű fantasie-
ban, — igen ajánlatos — szabott gyári áron, továbbá
diszitetlen szalmakalapok —.40 —.50, —.80, 1.25, 1.50, 2.—,
2.25, 2.50-től egész 3.50-ig készítettnek

KATTLER BERNÁT
szalmakalap-gyárában

Budapest, Károly-utca, Károly-kaszárnya, bolt 6. és 7.
Képes divatlapok kívánatra ingyen és bérmentve.

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár-raktára
BUDAPESTEN

IV., hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ...	2.- 4.- 5.-	Arany garnitúrák ...	15.- 20.-
Gyémánt gyűrűk	8.- 10.- 15.-	Gyémánt " ...	80.- 100.-
Brillánt gyűrűk	20.- 30.- 40.-	Brillánt " ...	150.- 200.-
Arany fülbevaló	1.50 2.- 3.-	Arany óralánc rövid	16.- 20.-
Gyémánt " ...	12.- 15.- 20.-	" " hosszú	25.- 30.-
Brillánt " ...	40.- 50.- 60.-	" Collir lánc	5.- 8.-
Coráll " ...	3.- 4.- 5.-	" kereszték ...	2.- 3.-
Zománczos " ...	2.- 3.- 4.-	Gránát kereszték	1.- 2.-
Arany broche ...	6.- 7.- 8.-		
Coráll " ...	4.- 5.- 6.-		
Divat " ...	4.- 6.- 8.-		
Arany karperecz	20.- 25.- 30.-		
Zománcz " ...	5.- 6.- 7.-		
Gránát karperecz	4.- 5.- 6.-		

Nyakkendő tűk.

Arany, ezüst, gyémánt	5.- 6.-
Ezüst óralánc	3.- 4.-

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed.	9.-	Arany rem.-óra 2 fed.	50.- 60.-
" " " 2 " "	12.-	" chron.-rem. 2 " "	200.-
" horgony " 1 fed.	14.-	" női óra 1 " "	18.-
" " " 2 " "	16.-	" " " 2 " "	24.- 30.-
Metall v. nickl rem.-óra	8.- 10.-	" " remont. 1 " "	28.- 30.-
Ezüst rem.-óra 1 fed.	14.- 16.-	" " " 2 " "	35.- 40.-
" " " 2 " "	18.- 20.-	Arany női remont.-óra	
Arany férfi-óra 1 " "	35.-	2 fed. zománczosva	40.- 50.-
" " " 2 " "	40.- 45.-	Arany női remont.-óra	
Arany rem.-óra 1 " "	40.- 45.-	2 fed. gyém. kövekkel	50.- 60.-

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felüli megrendeléseknél szabott áraimból 3% engedményezek.

A raktárból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelzve van. A drágakövek valódisága és súlyáért vevő irásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó czikk dus választékban található raktáron. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kicserélek. — Levélbeli kérézősködésekre szívesen és ki-merítően válaszolok.

Mindenféle ezüstmű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi irásbeli jótállást vállalok.

Első magyar horganyozási műintézet
WEINWURM ANTAL
fényképező
Budapest, IV., Károly-utca 3. sz.
Ajánlja munkait
mindennemű fényképezési művek
elállítására
Zinkografiai Dúcok
árjegyzékek,
hirdetések, czimlapok, érkek
és mindennemű iratoknak
fényképek, rajzok sokszorosítása
és kőfényirda.
Megrendelések pontosan eszközöltetnek

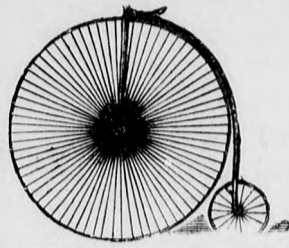

Javított amerikai EXCELLENT-SZÉKEK.

Használhatók szék, zsöllye-szék, nyugágy és rendes ágy gyanánt. E székek az egyetlenek a világon, melyek 10-féle állásba helyezhetők; kiválóan alkalmasak támlás-, dohányzó-, olvasó-, kerti, szunyokalo- és hölgy-székeknek, s katonatiszti körökben igen kedveltek és elvannak terjedve. Mint egy könyv összeaphatók, s ily alakban a falhoz támasztva, vastagságukban

12 centiméternyi helyet foglalnak el, pontosan 8 kilogr. nehézségűek, s a postán csomagként szállíthatók. E székeket 2 vámmázsa nehézségű egyének használhatják s azok tartosságáért 3 évi jótállás nyújtatik. Legillőbbek alkalmi ajándécul, és Dr. med. Rainer által Budapesten, könnyű átaikitt-legjobbaján ajánlatnak. E székek a fönnbbi rajzhoz tökéletesen hasonlítanak, barnára vannak lakkozva s párnázással (jute-szövetbevonat) együtt 7 frtba kerülnek; fin. belga szőnyeggel elegánsan s elpusztíthatatlanul 9 frt; igen nagy és igen nehéz egyéneknek belga szőnyeggel 10 frt. Csomagolás 30 kr. 7000 drb. lett eladva. Szállítás utánvét mellett.

SCHÖBERL C., Budapest, IV., szerb-utca 13. sz.

Velocipédek

a legjobb rendszerűek és legszebb kivite-
lük, szabadalmazott golyótengelyekkel,
kitűnő gyártásukérti jótállás mel-
lett, igen jutányos áron kaphatók

HERBSTER KÁROLY

műgépész varrógép-raktárában

Budapest, VII., Károly-körút 3. szám.

Velocipédek javításra elfogadtatnak, s a leggondosabban eszközöltetnek. Minden alkatrészt, törések pótlására kész-
letben tartatik. Korosabb urak részére a híres biztonsági
Kängaroo-Bicyklek tartatnak raktáron

KINCSEM-SORSJEGYEK

drbja 1 frt, 11 drb csak 10 frt.

1. főnyer. 50,000 frt.

2. főnyeremény 10,000 forint.

3. főnyeremény 5,000 forint.

összesen 4788 nyeremény, mely 20%-nyi
levonással készpénzben fizettetik ki.

Huzás 1886 április hó 24-én.

"MERCUR"

kiadóhivatalának

bank- és váltóüzlete

POLITZER S.

Budapest, Dorottya-utca 12.

A „Mercur” lap előfizetési ára egy évre
bérmentes beküldéssel együtt 2 frt. Az
előfizetés bármelyik napon történhetik.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdetett Wirth János ékszer- és óragyári raktá-
rára, mely 16 évi fennállása óta, ugy a főváros, mint a vidék kedvenc ékszerbevásárlási helye.